

Polska Misja
Katolicka
w Mannheim

ZAPRASZAMY

Sierpień
2019

Kościół: St. Matthäus-Spitalkirche: E 6; Sala: D 6,9-11; Biuro: A 4,1; 68159 Mannheim;
Tel.: 0621-247 15; Fax: 0621- 12 86 862; info@pmk-mannheim.eu; www.pmk-mannheim.eu

01.08.2019	Pierwszy czwartek miesiąca. Msza święta i adoracja eucharystyczna Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 18.30
02.08.2019	Pierwszy Piątek Miesiąca. Spowiedź, Msza święta Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Spowiedź: godz. 17.30 , Msza – 18.30
04.08.2019	Poradnia Życia Rodzinnego Miejsce: Sala Polskiej Misji Katolickiej (D 6, 9-11); Czas: godz. 10.30
07.08.2019	Pierwsza środa miesiąca. Msza dla rodzin szensztackich Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 18.30
09.08.2019	Msza i błogosławieństwo dla małżeństw Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 18.30
15.08.2019	Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Msza święta Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 18.30
18.08.2019	Zewnętrzne obchody Uroczystości Najświętszej Maryi Panny Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: godz. 12.00
31.08.2019	Ostatnia sobota miesiąca. Adoracja eucharystyczna Miejsce: St.Matthäus-Spitalkirche (E 6); Czas: 17.30

MSZA ŚWIĘTA: LITURGIA EUCHARYSTII

Po Komunii świętej kapłan dokonuje tzw. puryfikacji, czyli oczyszczenia pateny i kielicha. To wyraz wiary, że obecność Chrystusa w postaciach eucharystycznych jest trwała i że Chrystus obecny jest cały w każdej, nawet najmniejszej części tych postaci.

Postacie Eucharystyczne przechowuje się później w tabernakulum. Ma to przede wszystkim umożliwić zanoszenie komunii dla chorych, ale także adorację eucharystyczną. Trzeba jednak sobie uświadomić, że „Łatwo jest przechować Jezusa w tabernakulum. Trudniej zachować Go w sercu w codzienności, pozwolić Mu na trwałą przemianę serca.” (Por. Przewodnik po Mszy świętej)

Liturgię Eucharystii kończy Modlitwa po Komunii.

Po niej następują krótkie Obrzędy Zakończenia. Należą do nich ogłoszenia, - które powinny być krótkie, ale w naszych emigracyjnych warunkach to nie zawsze jest łatwe – i błogosławieństwo.

Błogosławieństwo może być proste lub bardziej rozbudowane, zawsze jednak uwieńczone jest znakiem krzyża kreślonym nad zgromadzeniem, znakiem, który jest źródłem dobra i łask. Od znaku krzyża rozpoczynaliśmy Mszę świętą i tym znakiem ją kończymy.

I jeszcze tylko słowa: „Idźcie w pokoju Chrystusa.” Ale to nie jest banalne, „to już koniec, idźcie sobie”. To słowa posłania.

Jesteśmy posłani, aby słowo i miłość Boga, którymi zostaliśmy nakarmieni podczas uczty eucharystycznej zanieść w nasze środowiska. Łaska Boża jest darem, ale i zadaniem; misją i posłaniem.

Msza święta. Obrzędy, znaki i pewna struktura. Przede wszystkim jednak spotkanie z Chrystusem. Oby to nasze spotkanie z Chrystusem było coraz pełniejsze. Oby zbawcze wydarzenia, które uobecnianie są w Eucharystii były dla nas źródłem radości i mocy. Oby wносиły Boże błogosławieństwo w nasze życie. *Ks. Bogusław Banach*

Polska Misja
Katolicka
w Mannheim

Sierpień 2019

POŚLANIEC

Kościół: St. Matthäus-Spitalkirche: E 6; Sala: D 6,9-11; Biuro: A 4,1; 68159 Mannheim;
Tel.: 0621-247 15; Fax: 0621- 12 86 862; info@pmk-mannheim.eu; www.pmk-mannheim.eu

MSZA ŚWIĘTA: LITURGIA EUCHARYSTII

W czasie każdej Mszy świętej słuchamy Słów Chrystusa, które dają życie (Liturgia Słowa); w czasie każdej Mszy świętej uczestniczymy w uobecnieniu Jego męki, śmierci i zmartwychwstania (Liturgia Eucharystii). Dzisiaj będziemy rozważali szczególnie ten wymiar Liturgii Mszy świętej, zatrzymujemy się bowiem nad Liturgią Eucharystii.

Na Liturgię Eucharystii składają się: Przygotowanie darów, Modlitwa Eucharystyczna i Obrzędy Komunii Świętej.

Przygotowanie darów to pierwsza część Liturgii Eucharystii. Przynosimy na ołtarz chleb i wino. Są one symbolami duchowego daru, który chcemy złożyć Bogu.

Chleb – „owoc ziemi i pracy rąk ludzkich”, to spotkanie Bożego daru i ludzkiego wysiłku. To nasza praca, ale też nasza często niełatwa proza życia: pot, krew i łzy.

Wino – podobnie jak chleb jest owocem współpracy Stwórcy i człowieka. To nie tylko napój gaszący pragnienie, ale też – jak mówi Pismo Święte – napój „rozweselający serce człowieka”. (Chyba nie trzeba dodawać, że rozsądnie i z umiarem używany).

Wraz z winem ofiarujemy Bogu nasze radości i tęsknotę za świętowaniem, za wspólnotą.

Chleb i wino wyrażają więc całe nasze życie. Bo całe nasze życie mamy złożyć na ofiarę Bogu. Warto to sobie uświadomić, gdy kapłan znosi do Boga Modlitwę nad darami. *Ciąg dalszy na stronie 2.*

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

Mannheim, Spitalkirche-St. Matthäus E 6

Msze św. w języku polskim:	Sobota	godz. 18.30
	Niedziela	godz. 9.30
	Środa	godz. 12.00
	Piątek	godz. 18.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 18.30
Adoracja Eucharystyczna:	Ostatnia sobota miesiąca	godz. 17.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 19.00
Okazja do spowiedzi świętej:	Środa, piątek i sobota	godz. 18.00
	Ostatnia sobota miesiąca	godz. 17.30
	Pierwszy czwartek miesiąca	godz. 18.00
	Pierwszy piątek miesiąca	godz. 17.30
Brühl-Rohrhof, St. Michael, Kaiserstr. 4.		
Msza św. w języku polskim:	Trzecia niedziela miesiąca	godz. 16.00
Heidelberg, St. Anna, Plöck 4.		
Msza św. w języku polskim:	Czwarta niedziela miesiąca	godz. 16.00

MSZA ŚWIĘTA: LITURGIA EUCHARYSTII

A Boga nie trzeba się bać. I nie musimy zatrzymywać nic dla siebie. Bóg ofiarowane Mu życie oczyszcza, przeistacza, pomnaża...

Dawniej obok chleba i wina, koniecznego do sprawowania Eucharystii, składano jeszcze dary materialne, przeznaczone na potrzeby ubogich bądź Kościoła. Dzisiaj składa się pieniądze. To owoc naszej pracy, którym dzielimy się z innymi.

Pieniądze z „tacy” przeznaczają się na utrzymanie kościoła i wspólnoty, którą tworzymy i za którą odpowiadamy. Niektóre składki przeznaczone są na konkretne cele pomocy dla ubogich.

Pieniądze te nie są natomiast formą wynagrodzenia kapłanom, jak błędnie sądzą niektóre środowiska, postulujące raz po raz opodatkowanie „tacy.”

Przy okazji bardzo serdecznie dziękuję za Waszą ofiarność, dzięki której możemy odnawiać stroje liturgiczne, dokonywać potrzebnych zakupów do naszej sali czy organizować wspólne wyjazdy i spotkania.

Po przygotowaniu darów następuje Modlitwa Eucharystyczna. To najważniejsza modlitwa Kościoła. Podczas tej modlitwy dokonuje się cud Przeistoczenia – Chrystus staje obecny wśród nas pod postaciami chleba i wina.

Co więcej, w czasie tej modlitwy zostają uobecnione wydarzenia zbawcze: męka, śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Jezusa oraz zesłanie Ducha Świętego.

Modlitwa Eucharystyczna jest punktem szczytowym Mszy świętej. Nie wolno go nam przeoczyć. „Jeżeli Bóg staje się w tak niezwykły sposób obecny dla mnie, to ja powinienem być cały dla Niego.” (Por. Przewodnik po Mszy świętej) Temu „przebudzeniu” służą też znaki dawane gongiem lub dzwonkami. „Obudź się, miłość Boża zstępuje na ziemię.” (Por. Przewodnik po Mszy świętej)

Modlitwę Eucharystyczną rozpoczyna prefacja. To modlitwa dziękczynna Kościoła. Kapłan w imieniu ludu składa Bogu dziękczynienie, za dzieło zbawienia. Prefację kończy wprowadzenie do hymnu „Święty, święty...” Ten hymn nawiązuje do biblijnej wizji aniołów, które takim hymnem oddają Bogu chwałę.

Raz jeszcze widzimy, jak liturgia ziemską łączy się z liturgią w niebie.

Obecnie posługujemy się kilkoma modlitwami eucharystycznymi. Wszystkie mają jednak podobną strukturę i istotne elementy.

Należą do nich przede wszystkim: Epikleza, czyli wezwanie Ducha Świętego, by Jego mocą dokonał się cud eucharystycznej przemiany oraz Opowiadanie o ustanowieniu Eucharystii i słowa konsekracji.

Kapłan opowiada o tym, co wydarzyło się podczas ostatniej wieczerzy. Bierze chleb i wino i powtarza nad nimi słowa Chrystusa. I mocą Chrystusa dokonuje się eucharystyczna przemiana – Chrystus staje obecny pośród nas, pod postaciami chleba i wina.

Postacie Eucharystyczne ukazane są też do krótkiej adoracji. Mamy kontemplować miłość Boga, który dla nas i dla naszego zbawienia umarł na krzyżu, ale też pozostał z nami i staje obecny na ołtarzach całego świata.

Zbawcze wydarzenia, które wspominamy w czasie Modlitwy Eucharystycznej stają się obecne i dostępne dla nas. Wydarzenia historyczne są co prawda niepowtarzalne, ale zmartwychwstały Chrystus już nie podlega czasowi; jest ponad czasem, dlatego zbawcza moc Jego męki, śmierci i zmartwychwstania ogarnia wszystkich, którzy je wspominają.

Kościół w modlitwie eucharystycznej włącza się w jedyną ofiarę Jezusa Chrystusa. Znosi również modlitwy wstawiennicze za papieża, biskupa, duchowieństwo, wiernych żywych i umarłych. Wspomina także Matkę Najświętszą i świętych. To jeszcze jeden znak łączności całego Kościoła. Tego pielgrzymującego na ziemi, tego oczyszczającego się w czystości i tego uwielbionego w niebie.

Modlitwę eucharystyczną kończy Doksologia, czyli oddanie chwały Bogu Ojcu, w jedności Ducha Świętego, przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie.

To też wezwanie by nasze życie było oddaniem chwały Bogu przez, z i w Chrystusie oraz w Duchu Świętym.

Obrzędy Komunii rozpoczyna Modlitwa Pańska. „Ojcze nasz” jest tą szczególną modlitwą, której nauczył nas Jezus. Tutaj przygotowuje nas ona na przekazanie sobie znaku pokoju i przyjęcie Jezusa w Komunii świętej.

Po odmówieniu „Ojcze nasz” kapłan prosi o pokój dla wspólnoty wierzących i dla całej ludzkiej rodziny i jesteśmy wezwani, by przekazać sobie nawzajem znak pokoju, czy to przez skłon głowy w kierunku najbliższych stojących osób, czy też przez podanie im ręki.

Nieemożliwa jest komunია, czyli wspólnota z Bogiem, bez komunii z bliźnimi. Znak pokoju to nie ma być pusty gest, lecz głęboko przeżyty symbol. W czasie Mszy świętej tworzymy wspólnotę, która ma też promieniować na nasze codzienne życie.

Po przekazaniu znaku pokoju ma miejsce łamanie chleba. Dawniej czynność ta była bardzo wymownym symbolem. Mszę św. nazywano nawet Łamaniem Chleba. Obecnie, gdy używamy do komunii wiernych hostii, kapłan łamie tylko dużą Hostię i wpuszcza część tej Hostii do kielicha.

Gest łamania chleba oznacza, że wierni tworzą jedno Ciało – Kościół, przez przyjmowanie części z jednego Chleba, którym jest Chrystus.

W czasie łamania chleba śpiewa się „Baranku Boży.” To nawiązanie do paschalnego baranka, którego krwią Izraelici skropili swoje drzwi i to uchroniło ich od śmierci. Krew Jezusa wybawia nas od śmierci i grzechu.

Kapłan ukazuje następnie wiernym postacie eucharystyczne i zaprasza ich na Ucztę Chrystusa. Wszyscy odpowiadają sparafrasowanymi słowami pokornego setnika z Kafarnaum: „Panie nie jestem godzien...” (Por. Mt 8,8)

Później kapłan przyjmuje Komunię świętą i udziela jej wiernym. O sposobie przyjmowania Komunii świętej będziemy jeszcze osobno mówić. Dzisiaj zaznaczę tylko, że najważniejsze jest, by czynić to w sposób godny. Sam Bóg przychodzi do mnie. I daje mi się jako Pokarm. Niech nasze „Amen”, będzie potwierdzeniem tej wiary. *Ciąg dalsze na stronie 4.*